

Notities bij Handelingen

Er zijn veel broeders en zusters die van mening zijn dat de Bijbel diverse "bedelingen" kent of perioden van handelen van God met de mens. Die mening onderschrijf ik. Onder hen zijn er ook die echter leren, dat God, tot aan Handelingen 28, het verbond met het volk Israël "niet terzijde had gesteld". Dat alles wat tot aan dat moment gebeurde niets te maken heeft met de Gemeente en daar ook niet op toegepast mag worden evenals –bijvoorbeeld- de brieven die de Apostel Paulus in die periode heeft geschreven.

Deze ideeën zijn interessant. Zo interessant blijktbaar dat best veel mensen deze ideeën geloven en uitdragen binnen gemeenten en groepen. Met gevolgen., maar later meer daarover. Zijn deze ideeën juist? Is het inderdaad zo dat we een groot deel (van de inhoud van) de brieven van Paulus, zoals bijvoorbeeld **de Romeinen-brief** niet mogen toepassen op de gelovigen van tegenwoordig, dat bijvoorbeeld deze brief niet bestemd is voor de hedendaagse gemeente? Want als dat zo is, heeft dat dus wel bepaalde consequenties!

Handelingen 28

Op basis van bepaalde gedachtengangen wordt gesteld dat tot áán Handelingen 28 de Joden, als volk, tot geloof zouden hebben kunnen komen en dat dan de Here Jezus zou zijn teruggekeerd maar omdat "het volk" het niet aanvaarde zegt Paulus:

"Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen."

Is nu de conclusie gerechtvaardigd dat hier, op dat moment, het evangelie naar de heidenen is gegaan? Sommigen voeren als "extra bewijs" aan dat "kort daarna" de Tempel verwoest werd en dus herstel van de Wet en de er aan verbonden Tempeldienst niet meer mogelijk was.

Laten we kort naar Handelingen 28 kijken. Er vallen twee zaken meteen op:

- De aanwezigen in Handelingen 28 waren uitgenodigd door Paulus, bij hem thuis: een aantal joden **die in Rome woonden**. Vertegenwoordigt hun weigering (gedeelte van hen!) de weigering van een **heel** volk?
- Zou, als dat het geval was, de zinsconstructie niet moeten zijn dat het evangelie aan de heidenen gezonden **zou wórdén**? Maar er staat **gezonden is**. Het evangelie wás reeds aan de Heidenen gezonden, zie verder voor –naar mijn mening- zeer overtuigend bewijs vanuit de Schrift zelf.

Mijns inziens moet de conclusie eigenlijk op basis hier van al zijn: er is geen grond te geloven dat er sprake is van een "breuk" in de bediening noch boodschap van Paulus in Handelingen 28 méde omdat in de volgende verzen duidelijk geschreven wordt dat Paulus -tot aan zijn dood- het "Evangelie van het Koninkrijk" predikte zoals hij daarvóór ook deed evenals de andere apostelen.

Feiten

- a. Kijk naar het feit dat **verschillende andere brieven** ná de brieven van Paulus zijn geschreven, bijv. de brieven van Petrus, Johannes, Jakobus, Judas en de Openbaringen. Zie hiervoor de tijdlijn (bijlage).
- b. De Hebreeën brief wordt soms ook gedateerd tijdens Paulus' gevangenschap in Rome (dus na het jaar 60) en zou hier ook onder gerekend moeten worden. Of dit wel of niet zo is, is niet interessant, interessanter is dat de Hebreeën-brief ons iets anders laat ontdekken!

De Hebreeën-brief was in het bijzonder gericht aan de **in Palestina wonende gelovigen**. Sommigen menen dat de brief daarom **alleen** voor de Joden bedoeld was, maar dat is niet juist. Er woonden daar namelijk ook gelovigen uit andere volken of 'aanverwante' volken. Dat dit niet alleen Joden waren blijkt ondermeer uit Handelingen 8:5, 12 waar wij lezen dat er gepredikt werd onder de Samaritanen en daar ook veel mensen tot geloof kwamen. Samaritanen **zijn geen Joden of Israëlieten** maar een mengvolk. Sterker nog, opvallend is dat hier een **breuk** is ten opzichte van de tijd of bedeling van de Wet, waaronder de Here Jezus tot aan Zijn dood leefde, blijkt uit Matt. 10:2 waar staat:

“Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen.”

Wanneer de gedachte is dat de brieven van Paulus, ná Handelingen 28, “voor de gemeente” zijn en alles wat vóór die tijd gedaan en geschreven was nog hoort binnen de bedeling van de Wet, het oude verbond, dan moeten we het volgende onderkennen:

- a. er zijn door Judas, Petrus en Johannes brieven geschreven die ná Handelingen 28 liggen. Zie hiervoor ook eerder. Van déze brieven wordt echter evenééns beweerd dat zij evenééns niet voor de “heiden-gemeente” bestemd zijn.

Dit is toch hoogst opmerkelijk, aangezien deze zijn geschreven ná het moment dat de brieven van Paulus zijn geschreven waarin **het geheimenis van de Gemeente geopenbaard is**. Waarom dan tóch vast houden aan een onderscheid wat niet meer geldig is? Wat mij betreft zelfs onmogelijk, aangezien toen die bedeling der wet toch écht wel afgesloten was/is, ook wanneer we uitgaan van de gedachte dat die tot Handelingen 28 liep in plaats van “tot het kruis”.

- b. daarnaast zien we het **belangrijke feit** dat Petrus de inhoud van deze brieven van Paulus kent en onderschrijft nee stérker nog, Petrus verklaart **alle brieven van Paulus** zonder mankeren “van toepassing” op de ontvangers van zijn brief:

“En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor zaligheid; gelijkerwijs ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid, die hem gegeven is, ulieden geschreven heeft. Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.” (2 Petrus 3:15, 16)

Hij betreft hier dus **alle brieven van Paulus**, zonder enige uitzondering, in zijn betoog!

Er zijn nu twee keuzen mogelijk:

1. de ontvangers van de brief van Petrus zijn “Joden” en zijn brief is daarmee niet van toepassing op de gemeente van Christus – maar daarmee zijn dus ook alle brieven van Paulus niet (meer) van toepassing, zónder uitzondering want die maakt Petrus hier ook niet;
2. er is géén specifieke geadresseerde. De brief van Petrus is aan de Gemeente in zijn algemeenheid en daarmee ook nú van toepassing. De sleutel, het antwoord, ligt in de brieven van Paulus. Als we weten tot wie deze zijn brieven richt, dan weten we aan wie de 2e Petrus-brief gericht is! Overigens geeft 2 Petrus 1:4 al een aardige indicatie aan wie de brief is.. **“nadat gij ontvloden zijt het verderf, dat in de wereld is”**

Zij zijn het verderf **in de wereld** ontvloden. Wie anders zouden dat zijn dan de heidenen, de niet-Joden? Dit kán niet slaan op de Joden die (voorheen) onder de Wet leefden en daarnaár leefden immers die dienden God – zij het met een bedekking.

- c. daarnaast zien we het feit dat in de Romeinen-brief Paulus onderwijst:

“Is God een God der Joden alleen? en is Hij het niet ook der heidenen? Ja, ook der heidenen” (Rom 3:29)

Dit zou als een opmerking richting Joodse gelovigen kunnen worden uitgelegd, ware het niet dat we in diezelfde brief **belangrijk en intern bewijs** kunnen vinden dat de brief gericht is aan deze zelfde “heidenen”!

“Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik menigmaal voorgenomen heb tot u te komen (en ben tot nog toe verhinderd geweest), opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere heidenen”. (Rom. 1:13)

Waarom spreken over "**gelijk als .. andere heidenen**" (= andere niet-Joden) wanneer je een brief schrijft aan Joden? Deze woordkeus zou ze dan ernstig beledigd hebben en ook nog eens volstrekt overbodig en onjuist zijn.

Dit "interne bewijs" geldt ook voor de Korinthe-brief (1 Kor. 1:12), Efeze (Efez. 3:1) Tessalonicensen ("gelijk als de heidenen, die God niet kennen."

Zij zijn dus heidenen die God wél kennen, 1 Tess. 4:5). Ook de 1e Korinthe brief en de 1e brief aan de Tessalonicensen worden vaak bestempeld als "niet voor de gemeente", blijkens bovenstaande **interne bewijs** uit de brieven **zelf** is dit volstrekt niet waar.

Conclusies

De brieven van Paulus, alle brieven van Paulus, **zijn aan de Gemeente in de breedste zin geschreven**. Aan Joden én heidenen. Er is géén onderscheid tussen Jood en Griek, allen zijn één in Christus! Dáárom zijn ook alle brieven aan de Gemeente in de breedste zin geschreven én beschikbaar gesteld aan ons middels de Bijbel!

Daarmee is alle grond weg voor een aanname dat de Gemeente pas op of na Handelingen 28 is ontstaan. Tevens is duidelijk, gezien vorenstaande, dat ook de andere (algemene) zendbrieven zowel voor Christenen uit de Joden áls Christenen uit de heidenen zijn bedoeld.

Anders te onderwijzen is onderwijs dat regelrecht tegen de **Schriftuurlijke feiten** ingaat en daarmee te bestempelen als een dwaling. Zoals bekend heeft elke dwaalleer zijn onplezierige neveneffecten. Daar moet ik nu toch ook nog kort op ingaan.

Gevolgen van deze dwaling

Wanneer we alles wat ligt tussen Handelingen 2 – 28 verwerpen plus nog een gedeelte wat daarna ligt (brieven van Judas, Johannes, Petrus, de Openbaringen) als zijnde "niet voor de Gemeente (van deze bedeling)" en dus een **extra bedeling inschuiven** voor deze periode heeft dit tot gevolg dat we één van beide onderstaande zaken doen:

- We "verlengen" de verbondsperiode van God met Israël, de werking van de Wet, tot aan Handelingen 28 (of eventueel eerdere hoofdstukken in Handelingen).

Daarmee komt het einde van de Wet, door Christus kruisdood, op een ander punt te liggen terwijl Rom 10:4 leert dat **Christus het einde van de Wet is**.

Wat is dan de betekenis van de kruisdood van Christus geworden als we dat moment gaan verleggen naar **een uitspraak** van **Paulus** nota bene? Is hij dan méér dan zijn Meester?

Zoals Petrus zegt: de onvaste mensen verdraaien Paulus woorden, "tot hun eigen verderf". Waarom tot hun eigen verderf? Omdat je de kruisdood van Christus van de werkelijke betekenis ontnemt, probeert deze van zijn kracht te ontnemen! Het "aanstotelijke van het kruis" (1 Kor. 1:23) wordt weggenomen!

En dáárom is het tot het "eigen verderf" als men dat doet omdat het kruis van Christus, wat hij daar gedaán heeft voor de mensheid –door dit onmenselijke offer de wereld weder met God verzoenen, Efez. 2:16 e.a.- de werking en de bedeling van de Wet **niet** ten einde gebracht zou hebben.

- We gaan, als Gemeente, een aantal zaken die de Here zelf heeft ingesteld en door Paulus en de andere apostelen werden gepraktiseerd **verwerpen en niet meer toepassen**. Dit zijn met name de Doop (door onderdompeling) en het Avondmaal. Het zijn de enige instellingen gegeven aan de Gemeente van Christus. Daarnaast worden gedachten als een "opname van de Gemeente" weggeredeneerd omdat dit "niet voor de Gemeente" zou zijn omdat het immers niet in één van de gevangenis-brieven zou voorkomen...

Er zijn nog meer zaken te noemen. Maar deze beschouwing lijkt mij volledig genoeg.

Met andere woorden: persoonlijk wijs ik, na diepgaand het een en ander te hebben onderzocht, af als een dwaling, een leugen, die de dood en opstanding van Christus van zijn kracht ontnemt en de Gemeente van zijn Zalige hoop en troost!

TIJDLIJN

Dateringen zijn de laatste jaren steeds vaker onderwerp van discussie, door de recente, nieuwe vondsten van onder andere de Qumran-rollen en andere (reeds in de jaren '60) oude papyri. Tijdlijn gebaseerd op diverse bronnen en studies (geharmoniseerd).

4 v.C.-39 n.C.	Herodes Antipas bestuurt Galilea en Perea. Hij laat Johannes de Doper terechtstellen.
ca. 26-30/33	actieve periode Jezus, beschreven in de vier evangelies.
ca. 36	bekering van Saulus/Paulus
ca. 45-50	Evangelie van Marcus ¹)
ca. 48	brief aan de Galaten (?)
ca. 50	Evangelie van Mattheüs
ca. 50	'Apostelconcilie' te Jeruzalem: besloten wordt dat niet-joodse christenen zich niet aan de joodse rituele voorschriften hoeven te houden.
ca. 50	brieven aan de Tessalonicenzen, over de wederkomst van Christus
ca. 54	1 ^e brief aan de Korinthiërs
ca. ??	brief aan de Hebreeën (door Paulus waarschijnlijk)
54-60	brieven aan de Romeinen, de Filippensen, 2 ^e Korinthe-brief.
61/62	1 ^e Gevangenschap Paulus in Rome. Kollossenzen, Filemon, Efeze, Filemon.
Vóór 62	Jakobus (Jakobus stierf in 62 n.Chr).
Ná 62	Titus, 1 Timoteüs
63-66	Brieven van Petrus
65-70	Judas
66	2 Timoteüs, de "afscheidsbrief" van Paulus.
66	begin van de joodse opstand tegen de Romeinen
67	marteldood van Paulus, te Rome
Vóór 70	Evangelie van Johannes ²)
70	Jeruzalem verwoest (door keizer Titus); Palestina raakt grotendeels ontvolkt.
Ná 70	Evangelie van Lucas
85-96	Openbaring van Johannes, brieven van Johannes.

¹ Vondst fragment 7Q5, Qumran-rollen, een gedeelte van het Marcus-evangelie wat een kopie was. De kopie wordt gedateerd op 63 of zelfs veel eerder.

² Vondst papyrus 52 maakt dit zéér aannemelijk, deze is voor 70 gedateerd